

ване, мѣстнитѣ търговци се видѣли принудени да плащатъ за него ежегоденъ данѣкъ. „Въ 1821 година, продължава Селимински, когато избухна грѣцкото възстание, австрийскитѣ посланикъ въ Цариградъ напомни грѣшката на турското правителство, което заповѣда на дивитѣ кюрди и тѣ унищожиха съвършено града, изклаха и плениха жителитѣ му на 23 юлий 1821 г. (петѣкъ)“. Все тѣй враждебна и угодническа къмъ Турция се показала Австрия и когато не пустнала да минатъ презъ границитѣ ѝ нещастнитѣ бѣжанци отъ Гърция. „Пишещиятъ тѣзи редове, бележи Селимински, който едва встѣпилъ въ пълнолѣтие (21 година) бѣгаше отъ турското преследване, не бѣ приетъ нито като обикновенъ пѣтникъ, нито като бѣжанецъ — ни презъ Триестъ ни презъ Мантуа“.

Втори пѣтъ говори Селимински за случката въ Кидония при разказа си за своето сливенско учителствуване. Подготвяйки народа за възстание, той взима всички мѣрки, за да не сполети бедата отъ 1821 г. и сливенци. „Спомняйки си сѣщо, че при най-малкия поводъ турскитѣ орди унищожиха съ огънь, мечъ и плѣнъ гр. Кидония въ Мала-Азия, Нягуста и Касандра въ Македония, островитѣ Хиосъ и Псара, като изклаха мѣжетѣ, а женитѣ и децата поробиха и продадоха като добитѣкъ, при което и азъ бѣхъ пострадавшъ и очевидецъ, бояхъ се да не се случи подобна напасть на родината“. Най-сетне, въ забележка къмъ писмото си отъ 1842 г. до Г. Золотовича, гдето говори за общото бѣгство отъ разрушената и разграбена Кидония, Селимински казва: „Искрениятъ ми приятель Георги Ив. Золотовичъ отъ Калоферъ ми бѣше съученикъ и съжилецъ до завършване гимназията въ Кидония. Презъ време на грѣцкото възстание въ 1821 г. той ми бѣше, еднакво съ мене злочестъ, спѣтникъ до Бѣломорскитѣ острови, Атина, Пелопонезъ и Италия, бѣгайки двамата, за да се спасимъ отъ ножа на кръвожадитѣ турци, които подложиха Кидония на сечъ и огънь.“

За жалость, Селимински пропуска да ни изложи по-обстойно и последователно всичко преживѣно въ Кидония въ началото на грѣцката революция, презъ пролѣтъта и лѣтото на 1821 г. Това, което узнаваме тѣй непълно, поради нежеланието му да разказва нѣща, засегнали само лично него и безъ